

УДК 398.21

DOI 10.22162/2500-1523-2018-12-116-128

Мөрнэ дүр хальмг урн амн урн үгин зөөрт («Хальмг номин төвин» архивин материалмудар)*

Образ коня в устном народном творчестве калмыков
(на материале архивных аудиозаписей КалмНЦ РАН)

Fairy-Tale Tradition of the Kalmyks: Image of the Horse
(a Case Study of Archival Audio Recordings from
the Kalmyk Scientific Center of the RAS)

И. М. Болдырева (I. Boldyreva)¹

¹ научный сотрудник, отдел монгольской филологии, Калмыцкий научный центр Российской академии наук (358000 Россия, Элиста, ул. им. И. К. Илишкина, 8).
E-mail: inzir19@mail.ru

Research Associate, Department of Mongolian Philology, Kalmyk Scientific Center of the RAS (8, Ilishkin St., Elista, 358000, Russian Federation). E-mail: inzir19@mail.ru

Товч агуул. Хальмг улсин тууж мөрн эрднүүлэх холвата. Амн урн үгин зөөрт мөрн адусн күндтэ орм эзлнэ. Хальмг улсин олн дуунд, «Жаныр» баатрлг дуулварт мөрн магтад дуулгдана. Туульст, домгудт, туужт мөрн хамгин хээртэ инг, нөкдч болж орлцна. Хуучна авьясмудт, йөрэлмүдт мөрн хамгин ухата адусн болж ийлнрнэ, үлгүрмүдт залу күүнлэ дүнцүлгдж келгднэ. Мөрнэ зан-бээр, шинж, эмнж чаддг арх эн көдлмшт хэлэгдв.

Түлкүр үгмүд: мөрн, тууль, домг, арнзл, инг, хүрм, дун, йөрэл, шинж

Аннотация. Культура кочевого калмыцкого народа неразрывно связана с конем. Конь восхваляется в калмыцких песнях и героическом эпосе «Джангар», с его помощью которого совершают свои подвиги богатыри. В сказках, легендах и преданиях конь занимает видное место. Он предстает помощником и верным другом человека. В обрядовой поэзии, малых фольклорных жанрах конь как мыслящее существо отличается от других животных. В статье даны отличительные приметы (шинжс), целительские способности коня.

Ключевые слова: конь, сказка, легенда, аранзал, друг, свадьба, песня, благопожелание, приметы

¹ Исследование проведено в рамках государственной субсидии — проект «Фольклор монголоязычных народов: тексты и исследования». Подтема «Сказочный репертуар сказителей на материале аудиозаписей из Научного архива КалмНЦ РАН» (номер госрегистрации: АААА-А17-117030910099-8).

Abstract. The article examines the image of the horse depicted in a number of archival materials. Being a thinking being, the horse has always been of interest to both Russian and foreign scholars. And it is definitely integral to the Kalmyk nomadic culture. The horse is constantly praised in Kalmyk songs and the heroic epic of Jangar. It also occupies a prominent place in different genres of ethnic folklore, acting as a devoted friend and aid. In proverbs the horse is often associated with male humans. The paper narrates about distinctive marks (Kalm. *шинжэс*) and curative powers of the horse.

Keywords: horse, fairy tale, legend, Aranzal, friend, wedding, song, wishful verse, distinctive marks.

Ик кезэнхээс авн хальмг улс дөрвн зүсн мал өскдг бээсмн. Тедн дунд мөрн адусн йилнрнэ. Сонын болн өргн хальмг амн урн үгин зөөрт мөрн адусн үндтэ орм эзлнэ. Хальмг улсин олн дуунд, «Жанхрт» мөрн магтад дуулгдна, йөрэлмүдт, үлгүрмүдт, тээлвртэ туульст болн нань чигн баан төрл зүүлд бас орлцна.

Өрэсэн болн назадын ордын номтнр мөрн адуснд ик оньган тусхадг бээсмн. 1891-гч жилэс авн шинжлэч Вильгельм фон эврэнн Остен Ухата Ганс нертэ мөриг сурнад, яосн кевэр «умшдг», «бичдг» дасхсмн. Шинжлэч сээхэн хээснэ хөөн энүг немш кувц, ювелир Карл Кралль сурхсмн Мөрн кү таняд, амр биш заквр күцдг бээсмн. Үлгүрлхд, «Үүд сек!», «Тер хар хувцта кү дураанад, көлэн өрг!» болн нань чигн күүнэ келсиг мөрн күцэж йовсна тускар келгднэ. Энүнэ хөөн К. Кралль дэкэд хойр мөр сурхсмн. Эдн үүлмр то хуванаад, зун, минхи тоота үлгүрмүд эсвлдг болсмн. Үзгүд үзүлхлэ, турунаарн цокад, тооин ашнь медүлдг бээсмн [К. Кралль 2007: 262]. [Полежаев ... 2003: 155].

Хальмг номтнр мөрн адуснд ик оньган тусхаж, амн урн үгин зөөрт орсн мөрнэ дүр олн таласнь шинжлсмн: «Жанхр» хальмг баатрлг дуулврт [Кичиков 1992], ут туульст [Биткеев 1977], хуучна авьясмудт [Овалов 2008], [Борджанова 2007]. Күн болн мөрн адусна эвдршго иньгллт «Жанхр» баатрлг дуулврт болн баатрлг туульст үзүлгднэ. Мөрнэ шинжэс мөрнд нерэдсн магталмудт бээнэ. Мөрнэ нилчэр хальмг баатрмуд сансн керг-үүлэн бүтэж, зөргтэйовдл күцэж, дээсэн дардг бээсмн [Манджиева 2015], үлгүрмүдт болн цеэн үгмүдт мөрн бас онц орм эзлнэ [Надбитова 2012]. Хурдн мөрнэ шинжин тускар Эрнжэнэ К. бичсмн [Эрнжэнэ 1980: 23–27].

Хальмг улсин амн урн үргин үүдэврмүйт мөрн адусн түрүн болж гарсна тускар келгднэ. Болдырев М. М. келмрчэс (Приозерн р-н, өдгэ цагт Октябрьск р-н) бичүлж авсан «Мөрн эрднь» гидг домгт кезэнэ шулм мөрн адусиг шаврар шавж кесмн гиж келгднэ. Терүгэн эмрүлж чадлго бээхлэнь, Бурхн Багш гегэн үзэд: «О-о, энчин эвртэ ик адусн болхмж. Мөрнд өм орулсна хөөн эн шулм назр deer бээх эмтэ тоотыг дэгдрүлэд, амр-төвкнүн бээлншго», — гиһэд, мөриг эмрүлж. Дөрвн болд турута, делсэд бээдг дел, сүүлтэ агу ик адусиг күүнэ көлгн бол гиж келэд, Бурхн Багш гегэн терүг тэвж [Герлтсн сувсн 2014: 17].

Тюрбеев Н. К. зэнгчэс (Устин р-н) бичж авгдсан «Өөт Мергн хан» гидг аң-аһруясна туск домгт Бурхн Багш гегэн эмтнэ тежэлийн төлө уух, идх, эдлх аһурсна гарансна тускар келгднэ. Түрүн шүүврт мөрн гарч. «Хойр нүднь — дурнав, хойр чикнь — харул, дөрвн көлнь — болд, делнь — делсдг живр. Энүг эмрүлхлэ, назр deer дэн учрх», — гиж Бурхн Багш гегэнэ өөр йовсн Өөт Мергн Тэмн келж. «Тииим биш. Хойр күүг иныг кех күүкн — эрднь, хол назриг өөр кех мөрн — эрднь. Эн бэг», — гиж Бурхн Багш гегэн зэрлг болсмн.

Бурхн Багш гегэн дөрвн бод малас: «Ямаран цаг эдлнэг?» — гиж сурхла, мөрн адусн: «Бөкүн, батхн уга хонхр цевр тер цаг манд тааста», — гиһэд, намрин нүрвн сар сурж авсна тускар эн туужд келгднэ.

Утнасунов А. Д. «Эрнжэнэ Шольшгин туск туужд» (Яшкульск р-н) олмна келтэ, хурц үгтэ Эрнжэнэ Шольшгин тускар келгднэ. Төң голас авч ирсн энүнэ мөринь нег зээсн хулхалж авч. Терүгэн көөлдэд ирхлэ, тер зээсн му мөр өгнэ. Эрнжэнэ Шольшг тер мөринь голад, эврэннэ мөрөн иигж магтна: «Цэв бийэн сеер талан өгэд орксн, сээхн бийэн сээр талан өгэд орксн, хурдн бийэн дөрвн туру талан өгсн, хурц бийэн хойр нүдн талан өгсн. Чини мөрн нанд керго», — гиж зээснгин му эццн мөрөр наад бэрнэ.

Боджуков Агаджи зэнгчэс бичж авгдсан «Бөк паль» туульд һол дүрнэ болжах долан-нээмн кичгтэ күүкн чон сө адунд орад, идх мөр шүүнэ. Тедн дунд эвртэ хурдн ардг кер гидг мөрн бээж. Бө Белдкн чон: «Ардг кеериг идчкхм, аштн маниг амр йовулшго», — гиж көвүдтэн келхлэ, тедн экин үг соңслго, тархн мөрд бэрж иднэ. Өрүн ирсн адучир чонмудын ардас көөлднэ.

Эн туульд чонын дүр олзлж, мөрнэ шинжин тускар келгднэ. «Турулн гүүнэ. Турун нимгн болхла, цодад, көөж чадшго», —

гиж көөлдәд түрүн гүүж йовх мөриг шинжлж чон келнә. Дәкәд нег мөрн күцәд аашхла: «Йир эн көгши гүүнә үрн. Көгши гүүнә үрнү ахрхн китдә болх. Толһан кең, өөдмтә назр бәрж гүүв», — гиж Бө Белдкн келжәнә. Көөлдж йовх улсин хойр мөр унһаһад, чонмуд мөлтрәд һарч одна. Тедниг тиигәд гүүж йовтл, ардьн дәкәд тоосн үзгдә. «Ардг кеерин тоосн болдг бәэдлтә, арһ тасрв», — гиж Бө Белдкн чон келжәдгж.

Ардг кеериг унсн күн ардаснь көөлднә, болв чонмуд күцгдлго, цастын цаһан ар уул деер һарч одна. Ардг кер мөрн ар уул деер һарч чадлго, дорагшан унж одна. Тегәд Бө Белдкн чон келж: «Арһтатн — ар уулын белд, арһ угатн — ардг кеерин сәэрт». Эн чонын келсн үгмүд цецн үлгүрт тохрсмн.

«Эвдин нойна туск туужд» (Тюрбеев Н. К.) кезәнә Алта нутгас дөрви толһачта һучн һурвн күн орһж һарсна тускар келгднә. Тедн дунд Сән Ширвәд гидг дом меддг күн йовж. Нег дәкж Сән Ширвәд ширтәд хәләҗәһәд, ик холас аашын мөр үзәд: «Эн мөрнә көл назрт күрч йовх, угань медгдхш. Әмсхсн әмсхлдн назрин өвсн „оммани-падме хум“ гиһәд делсчәнә», — гиж келнә.

Удан боллго арви дөрвтә-арви тавта шар көвүн ирәд, хаана гериг зөв эргәд, наза ирж бууна. Хаана түшмлмүд мөрнә шүд хәләхәр седхлә: «Таднд мөр шүдлүлхәр йовх күн бишв би. Мөрнәм шүд бичә сектн», — гинә. Эвдин нойнд орчкад, һарч ирәд: «Ахнр, баажад авч ирсн мөрн эн», — гиж келәд, көвүн шар толһата хун болад, нисәд йовж одна. Номт В. Я. Пропп алты нарна өңгтә, шар зүстә цуг тоотиг деедин орнла залілдата гиж темдглсмн [Пропп 1986: 284–285].

Тегәд маңғұртны Эвдин нойнд авч ирсн кер мөриг һарнад, назр ишкәжәх, эк ишкәжәхинь медхәр һарһла, кер мөрн негчин хулс көдлглго, негчин хулсна ә һарһлго һарад йовж одна.

Эн туульд хальмг улсин зөв эрглінә, мөрнә шүд шинжлінә авъясмудын тускар келгднә. Сидтә мөрнә дүрәр бурхн шажна төр хаһлгдана.

Гедеев Б. Г. зәңгчәс (Үстин р-н) бичж авгдсан «Арта тәәжин көвүнә туск туужд» арнзл мөрнә тускар келгднә. Арта тәәж нойна көвүн хасг хаана күүк буулына. Нүүх керг ҳарнад, хальмгуд оттуттарн талдан назрур йовж одна. Күүкән өгсн хан көвүг тәвхш.

Байн хаана аду хәрүлж йовад, көвүн эк-әцкән санад, мөрнәсн бууһад: «Чамаг арнзлын толһа гиж кен медхмб? Намаг Арта

тээжин көвүн гиж кен медхв?» — гиһәд, мөрнө толһаг ташмгарн цокад уульна. Хаана түшмлмүд хаанд одад муутхна. Күргнэсн: «Юнгад уульвч?», — гиж сурхла, көвүн: «Арнзл мөрнө толһа гиж санлав», — гиж көвүн хәрү өгнэ. «Арнзлынь меддг ухан бээхлэ, мини нутгт арнзл олж ас нанд», — гиж хан закна. Арта тээжин көвүн алвтын аду шинжлнэ, болв нег чигн арнзл олдхш. Тийгжэтгл нег хасг залу му, эццн алг маштг мөрн deer ирнэ. Көвүн шинжлэд, арнзл мөрн эн гиһәд медчкнэ. Көвүн мөриг сурһна. Арнзл мөрн халсан цагт чикнэнн ардас көлсн, көөсн гардг нег темдг бээсмн. Көвүн тер темдг медчкэд, мөрн deerен сууһад, эцкинн нутгур нарад зулна. Хурдн мөртэ кесг хасгуд ардаснь көөлднэ, болв «арнзл нэрхн һолыг hәрәдж нарад, өрэлийн өөмж нарад, күцгдлго, көвүг эцкинн нутгт авч ирнэ».

Арнзл мөриг йирн күн татвчн, зогсч өгдго. Баатр күүнэс ондан күн зогсаж чаддго бээсмн. Көвүнэ эцк урдаснь көвүһэн ирхинь меддэд, үучн цалмта кү, үучн дегэтэ кү нежэхэд хурдн мөр унулад тосна. Гүүлгэд аашхлань, тоорм-тоос үзчкэд, цуһар дэврлдэд татлдна. Хурдн мөрн теднд торч эс өгхлэ, хажуһаснь дэврэд, көвүг арнзл deerэс эрэ гиж буулж авч гиж эн тууль тэгснэ.

«Буянт һолын экнд бүүрлгсн Буйнта Цаһан авһин көвүн Буж Улан баатр» туульд (Кокуев Сангаджи, Лаганск р-н) Буж Улан баатр күн болх цагнь ирэд, хаана күүкнэ һурвн марһанд орлцад, диилвр бэрэд, гер авна. Эдү-тедү болад, баячудын көвүд хасгин хаана һурвн зун агт көөж авх болад, Буж Улан баатриг йовулна. Агтыг көөхэд гарлһила, хасгуд баатриг бэрэд авчкна. Харма хаанаахн Буж Улан баатрт му бээдлтэ нег мөр өгэд, ус зөөлһиэ. Баатр мөрнэ баас шинжлнэ. «Арнзлын баасн урсч кииснэ гидг билү, урсч зөрнэ гиж келдг», — гиһәд, кесг жилдэн ус зөөхэд бээж, мөрэн ясрулна. Арнзлын чикнэнн ардас чиихл көлсн гархла, мөрэн халсинь меддэд, Буж Улан баатр хасгин хаана нутгас мөрэн унад гарна.

Буваев С. (Приютненск р-н) бичж авгдсан «Ах дү һурвн» гидг сидтэ туульд эмтнд үзгддго нөкдчин мотив харһна. Тенгр һалзн көк мөрн бички дүүднэ нөкд болчкад, күүнд үзгдлго хүврж одна. Сээхэн хээсн экнэ көвүнэ зүүднд орна. «Хар, цаһан, көк утцн һурвнас тааста утц ав, тернэ — чини кишг», — гиж экнэ келдг болна.

Көвүнэ авсн көк өңгтә, тенгр өңгтә утцн хүврэд, тенгр холта бор мөрн болна. Көвүг гергэн ирсн цагтн көлгн уга болж одна.

Үүлн көк мөрэн унж авад, көвүн йисн күүктэ байн күүнэ хүрмд одна. «Намаг шар шаһа көж авад, бийчн нуста жур көвүн бол», — гиж мөрнэ келнэ. Хүрмд йөрэл тэвх күн олддго болна. Көвүн хаанас йөрэл тэвх зөв сурна. «Көвүн үрн — эрдн гидг. Ямаран көвүнь медж болшго, күүнэ кишг хама бээхинь [медж болшго]», — гиж өмтн келхлэ, хан көвүнд йөрэл келх зөв өгнэ.

Сидтэ мөртэ көвүн хаана өгсн күнд даалхвр күцэнэ. Удан боллго байн хаанд гем ирдг болна. Көвүн сидтэ көк барсин махар хааг эдгэж авад, байн хаана күүкнлэ амрад, жирхэд бээнэ.

«Цецн күүкнэ туск туужд» (Тюрбеев. Н. К.) генн, һөргтэ көвүтэ байн күүнэ тускар келгднэ. Тер байн Цецн хаана нутгас көвүндэн нег күүк авч өгчкэд, тедндэн: «Хоорндан үгиг сельциж, күүндж йовтн», — гиж келнэ.

Тиигжэхэд эцкн көвүндэн бичг бичнэ: «Өмэрэн боли хооран хэлэсн толхата мөр унад ир». Одак көвүн өмэрэн, хооран хэлэсн толхата мөр унх болад, өэмцхэд, довтлад бээнэ. «Янад иигэд довтлад бээнэт?» — гиж гергнь сурхла, көвүн: «Мана ава өмэрэн, хооран хэлэсн толхата мөр унж ир гиһэд бичж», — гиж хэру келнэ. «Өмэрэн хооран хойр хэлэсн толхата мөрн гижэснэ — тер авчин адунна ах алгч гүн тер. Үвлий дунд сард мөрнэ унхи көндлнэдг, хаврин сар урхла, мөрнэ унхи хооран хэлэдгж. Тиим терти», — гиж гергнь цээлхж өгнэ.

Балеев Н. С. зэнгчэс (Приозерн р-н, өдгэ цагт — Кетченеровск) бичж авгдсан «Цецн күүкнэ тускар» гидг туульд эцкн көвүндэн: «Өмэрэн боли ардагшан хэлэсн толхата мөр авад ир», — гихлэ, көвүн адундан одчкад, нег мөрнэ толханин ардагшан хэлэлхэд, наадж мөрнэ толханин өмэрэн хэлэлхэд, хойр мөр күлнэ. Гергнь алц болад: «Ю кежэхмбт?» — гиж сурна.

«Ой, ава өмэрэн, ардагшан хэлэсн хойр толхата мөр авч ир гив. Ода би яахв?» — гинэ.

«Я-а, яһлав, яһлав! Адуучиранс суртн. Минь ода унһилн гижэх гү авад иртн. Ода нарх болчксн унһинань толхань ардагшан хэлэжэх, экин толхань өмэрэн хэлэжэх», — гиж цецн гергнь зааж өгнэ.

Кезэнэ хальмг улс нуувчинэр, бүтүхэр келхдэн дурта бээсиг эн туульс медүлнэ. Келсн үгиг медхд мергн кергтэ гидг. Тежгэр келлн күүнэ нэрн ухан-тоолвриг илдкнэ. Эн туульст цецн,

хурц ухата улс ямаранчн төрт орлцад, дииилвр бэрнэ. Келмрч Тюрбеев Н. К. үвлийн дунд сард унхиин көндлийн кевтдг, хаврин Цахан Сар урхлаа, толхань хооран хэлэж оддг, тегэд тер хойр толхатыа мөрнэ тоод ордг болжана гијж цээлхинэ.

«Кезэнэ яиһж чоныг алдг бээснэ тускар» гидг келврт (Байнхараев Г. М., Элст балхсан) мөрнэ шинж орсмын: «Дасхчжин мөрн чон көөж йовсны цагтан юмнаас ээдго, зөргтэ, залу күншнэ бээсмн. Зөргтэ залу юмнаас ээдго, тер мет халун мөрн юмнаас ээдго бээсмн», — гијж келмрч келэд, мөрн эрдниг залу күүнлэ дүнцүүлнэ. Тегэдчн «мал эзэн дурадг», «хальмг күүнэ эмн, мөрнэ эмн негн» гидг үлгүрмүд үүдэгдсмн.

Мөрн адус шинжлж йовсны келмрч Боктаев Ш. В. (Үстин р-н) мөрнэ тускар медсэн иижж келж өгсмн: «Мөрн унхлхларн, бийдэн амр назр хээхэд, өндр толна, довун deer кевтэд унхлна. Зултрин өвснэд дурта мөрн идхинь өмн цаадж унгийн турухарн чавчад көндэчжэд, шүдэрн хавчад татна. Терүгэн назрт шүргэд, шавринь унхажад идишэ.

Кезэнэ күүнэ көл, har хуһрад, хажхр эдгхлэ, тархн мөрнэ махна шөл боли мөрнэ тос-хорхинла эм нийлүүлэд өгдг бээсмн [Алтн чеежтэ ... 2010].

Хурдн мөрнэ сонын шинж Тюрбеев Н. К. келмрчэс бичж авгдсмн. Мөрнэ дел, көл, көлин белнцг, өскэ, туру, шаһа чимгн, төн, бөрв, шүрүсн, амн нурхн, мацна, хойр көк махн, дал, атхм киим күртл көгшэ цээлхж өгсмн. Үлгүрлхд: «Далнь гедэхэд бээхлэ, атхм киимнэ ахрхн. Тиим мөрн хурдн гидг. Дэкэд хамр дотрьн ки гијж бээдг. Йисн кийтэ болхла, тер мөриг юмн күцж чаддго, тедү дүнгэ хурдн. Нуурн кийтэхэс авн тегэд сэн мөрн өөдлдг, мөриг терүгэр шинжлх кергтэ», — гијж «Үлгүрин дала» дэгтр умшсан нахицхинь келсиг зэнгчин эцкн чееждэн хадилж, көвүндэн герэслж үлдэсмн.

Зэнгч Адудов Леонтий (Элст балхсан) хальмг йоста залу ямаран бэрцтэ болх зөвтэхинь «залу күүнэ чеежд эмэлтэ, хазарта мөрн багтна» гидг үлгүр бэрж медүлснээр үргэнтэ. «Йосн залу — тогтврта, ухата, үүрмг үг уга күн, ямаранчн күүнэ керүл-цүүгэнд ордго. Тиим залуг йосн залу гијж келж болхмн», — гијж келсмн.

Мөрнэ тускар келгдсан үлгүрмүдт боли йөрэлмүдт күн мөрн хойр дэгц оруулгдана: «Аавин бийд кү таньдг, агтын сээнд назр таньдг», «Мөртэ күн живртэлэ өдл», «Хол назриг өөрдхдг мөрн — эрднүү», «Өдртэн хатрсан мөрн сэн, үгдэн күрсн залу сэн».

Найминова Б. М. келмрчәс (Элст балһсн) «Мөрн адусиг магтад келдг йөрәл» бичж өвгесми:

Эркнәснь эмәлтә мөрн бичә хөөхтхә,

Үүднәснь ээмтә күн бичә хөөхтхә!

Келмрч С. Есенова (Приозерн р-н) тавн зүсн мал йөрәл уга бәәдм биш гиһәд, «Хаврин түрүн цагт мал йөрәдг йөрәл», «Аду йөрәллиһә йөрәл» келж өгсмн:

Агт адун бичә тасртха!

Агтны өсч, босч, назр дүүргтхә!

Тооһан алдтха!

Эзнь амр, амулң бәәтхә!

Үнсн кү дааж, хумха угаһар [бәәтхә]!

Өмәрән һархла — хулха, худл уга,

Хооран һархла — керүл, хов уга болҗатха!¹

Кезәнә хүрм болхла, мөрн — хамгин күндтә орлща бәәсмн.

Эрендженова Җаһан келмрчәс (Баһ Дөрвәд р-н) кезәнә яһж хүрм давулдгин тускар бичж өвгесми. Хүрм болад, қүүкиг авад һархларн, мөрнә эмәлин ар бийд суусн күн тер қүүкиг эмәл деер көңдлиң дүрәд, булаҗ авснла әдл авад һардг бәәж. Хамгин түрүнд гиичин ахлач қүүкнә һар күрдг. Қүүкиг эмәлтә мөр унулад, хойр мөртә күн көшгин унъынд уйчкын хойр метр көк өңгтә шадра бәрәд йовдг. Эмәлтә мөртә қүүкнә дунднъ йовдг. Көвүнә назрт ирхлә, мөрнә урлдан болдг», — гиҗ келмрч морджах қүүкнә хүрмин тускар келж өгсмн.

Кезәнк хүрмин тускар Улядурева Д. У. зәңгчәс (Городовиковск балһсн) бас бичж өвгесми: «Кезәнә қүүкән мордулхларн, эмәлтә, хазарта һалзң маңната мөр өңдг бәәсмн. Мөриг авч ирхлә, хүрмин толһач өсрәж босад, эмәлин ард һарад суудг. Дәкәд қүүкиг авч ирәд, эмәл деер мордулна. Хәврінднъ арви, хөрн, һучн мөртә күн довтлна. Маңна һалзң мөрнә шаржниң һалзуч гидг нертә юм дүүжлдг. Тернъ шард-шард-шард гиһәд йовдг. Құчр сәәхн, икл өвәрцтә хүрм болдг», — гиҗ келмрч медүлсмн.

Балеев Н. С. зәңгч эврәннә гер авсна тускар келж өгсмн. Арви хойр мөртә күн болн хозлг тергтә хойр мөртә күн қүүкнә бәәснә назрур одсмн. Тенд одад, қүүк авад һархларн, қүргн қүүкнә хойрт нежәд мөр унулж, хойр унъынд көк кенчр өлгәд, хойр мөртә күн қүргн, қүүкнә толһа деер татчкын көшг бәрәд йовдг бәәснә тускар тодрахар цәәлһиж келж өгсмн.

¹ Болҗатха — болж бәәтхә гиҗ урн амн үгд келгднә.

Хүрмин нээрт келдг йөрэлмүдт эрк биш мөрн орлцна. Үлгүрлхд, Убушкиев Санджи келмрч (Баһ Дөрвдэ р-н) цаһан шалвр йөрэдг йөрэл келж өгсмн:

Алтн хаалһар менд тиньгр йовж,
Байрта-бахта йовдлан күцэж,
Хэрү алтн жола зөв эргүлж,

Мөрнэ чикнд нар урнааж [иртн!] — иигэд йөрэхэд, цаһан, улан шаальган өгдмн гиж медүлсмн. Морджах үүссиг авад гархин өмн: «Мордхин цаг өөрдэд, мөрнэ чикн хойр, мордхин цаг негн болад, өлг-эдэн авх цаг өөрдэд ирв», — гиж келгддгин тускар зэнгч медүлсмн.

«Көвүн гер авхла, тэвдг йөрэлд» (Тюрбеев Н. К.) бас мөрн орлцна:

Ахурсар байн болж,

Үүднэснэ эмэлтэ мөрн хөөхлиг бээтхэ! — гиж йөрэдг бээсмн.

Убушкиев Э. Н. келмрчэс (Баһ Дөрвдэ р-н) «Дөрвн зүсн мал йөрэллүү» бичж авгдсмн. Дөрвн зүсн малыг алад идх цагтан сүмснэй ювтха гиж йөрэл тэвдг бээж. Мөрнэ тускар хол назриг өөрдхдг, күнд өвчтэй күүнд тусан үзүлдг, сансны назрт күргдг, сэн, бат көлгн гиж келдг. Мөриг алад идсн цагт: «Сүмснти Сүкбодин орнд төрч, сүлдр махнти идсн манд аршан болж, мөрн эрднь төрлэн олж төрхитн суржанавидн. Тана шим-шүүснэд күртжэнэвидн», — гиж мөрн адусна сүмс йөрэж ювсна тускар келмрч келж өгсмн.

Мөрн — күүнэ өөрхн, үнн седклтэ иньг, кецуу цагт эзндэн эн нөкд болна. Тер учраг хальмг улс мөрнд нерэдэд, олин ду гархсмн: «Солг бор», «Сайг сээхн саарл», «Сээхн зеерд мөрн», «Унхн халтр мөрн», «Цаһан толхата бор», «Амнъ цаһан халтр мөрн», «Цурх зоота күрнгн», «Хар делтэ харн», боли нань чигн дуд келмрчинрэс бичж авгдсмн. Мөрнэ нердин ик зунь зүсэрнэ эс гиж тамгаарнь өтгддг бээсмн.

Бамбаев Э. М. келмрчэс (Хар Һазра р-н) бичж авгдсан «Хэрд гарч бээх күүкнд нерэдсан дун» сээхн занта ээжэн, сайг сээхн саарлан боли өл буурл мөрэн, урлдана мөрэн санж гейүрсн күүкнэ седкл медүлнэ:

Өл буурл мөрн
Өлнүүгин шуурахиин хазна,
Өврли өсксн ээжн
Өдртнүүр сангдана.

«Иньгтэн дуулсан дуунд» (Бадмаев К. Э., Элст балысн) көвүн үр-дүнгэн болн улан кер мөрэн санад, ду дуулна. «Хар унхиң җорална» (Убушиев Санж, Бах Дөрвдэ р-н) гидг дууг морджах күүкнэ дуулж өгхлэ, күүкн шугшад ууляд бээдмн гиж келмрч медүли. Ахир-дүүнртэн, үр-ињигтэн нерэдсн «Сээхн зеерд мөрн» гидг дуунд (Санциев П. А., Октябрьск р-н) көвүн мөрнэ дүр олзлж, ухан-седклэн медулсан тускар келгднэ.

Кезэнэ хүрмд берин назрт көвүн яс кемэлхдг бээсмн. Кемэлхиң келмрчирийн мергн уханинь, медрлинь, теднэ олмха келинъ, сананс-седвэрийн илдкж, кезэнхээс авн эндр өдр күртл чикнэ хужр хаңаж келгдж йовна. 1960–1970-гч жилмүдт Лиджиев Т. (Устин р-н), Утнаасунов А. Д. (Яшкульск р-н), Дорджиев Ц. Г. (Сарпинск р-н), Дорджиев М. Б. (Өдөрхнэ обл.), Музраев О. М. (Бах Дөрвдэ р-н) болн Санциев П. А., Балеев Н. С. (Приозерн р-н) ахта келмрчирийн хуучна цагин долан кемэлхиң бичж авгдсмн [Горяева, Болдырева 2017].

«Яс кемэлхиң» тускар жаңхрч Лиҗин Төөлт (Устин р-н) иигж келсмн: «Кезэнэ-кезэнэ оли эмтнэ мархан болад, эн ярна яснаас урд эмэлтэ мөрэнчн шүүгдж йовсн саам бээсмн».

Үлгүрлхд, Музраев О. М. (Элст балысн) зэнгчэс бичүлж авсн кемэлхнд мөрнэ тускар иигж келгднэ:

– Энүгинь юн гиж кемэлхсмб?

Энүгитн тальван цаһан ташу гиж кемэлхсмн.

– Тальван цаһан ташу гиж юн төлэ кемэлхсмб?

– Эбэ, эбэ, би эндүржэжв. Энтн мини буру кемэц. Энүгитн түмн мөрн орад хонсн бийнъ, бааснь баасн болж медгддго, шееснь шеесн болж медгддго, оньдин цеврэр бээдг төлөдн тальван цаһан ташу гиж кемэлхсмн.

Хальмг улсин үлгүрмүдт мөрн бас орлцна:

«Һахан толһаг назрт ортл күлэ, мөрнэ толһаһас мөр унад зул» (Найминова Б. М.);

«Делтр дотрас — мөрн,

Девл дотрас — күн» (Болдырев О. Э., Элст балысн) болн нань чигн.

Мөрн арви негн сар болад унхлдг. Ажрх мөрн эврэнн махн-куснд өөрдго, талдан адунд йоввчин, эврэнн үрэн, экэн үйлхэд көөчкдг. «Залу назран санна, күлг мөрн ижлэн санна» гиж амн урн үгин зөөрт келгднэ. «Кедү жил болвчин, күүнэ назрт гарсан унхиң хэрү

ормдан, экиннь үс ууж, өвс идж йовсн назртан хэрү эргж ирдг», — гиж келмрч Босхомджиев Манджи (Элст балысн) медулсмн.

Салбиков Х. А. (Үстин р-н) зэнгчэс бичүлж авсн тээлвртэ туульст мөрнэ дүр олзлгдж, өвцүн ууц хойрин тускар нуувчинэр иижж келгдсмн:

Цаһан мөрн ээждэн энкр,

Цаһан эмэл эмтнд элдго цаһан.

Насунов У. Н. зэнгчэс (Ик Буурла р-н) бичж авгдсан тээлвртэ туульд мөрнэ кит баасна тускар тежгэр келгднэ:

Энд тов, тенд тов,

Эргнэ бeld тов.

Хальмг амн урн үгин зөөрт мөрнлэ залхлдата йор бас бээнэ. Күүкд күн мөрнэ хазар, десен деегүр ишкж, алхж наардго. Хөөннүү күүкд күүнд бэргдх гидг (Бульдинова Е. Л., Городовиковск балысн). Саата күүкд күүнэ геснэд үүдсн үрн кийсндэн орагдж одх гиж эмтн цеерлдг бээсмн. Мөрнэ толна кеер кевтхлэ, кеду жил болсн боловчн, тер мөрнэ толнааг чиклэд, нарн тал хэлэлнэд тэвдгйоста бээсмн. Тернь буйн болдг [Алтн чеежктэ келмрч 2010: 124–125]. Мөр унсн болад зүүд зүүдлхлэ, ки мөрн кийсч, кишг буйн делгрхин темдг гидг [Болдырева 2014: 93].

«Лижин Хонкин бүсн тускар» (Эрендженов Б. Б., Бан Дөрвдэ р-н) гидг келврт мөрнд дурта, гартаан урн Хожатла Муужг, Чолдана Ваньк, Жаван Муукна көвүн гисн баан дөрвдэ нүрви күүнэ тускар келгднэ. Гартан эрдмтэ нүрви хальмг алтар, цаһан мөнгэр, тольшар [толь мөнгэр] бүс, билцг, сиик кедг, эмэлин бүүрг цутхдг бээсмн. Хожатла Муужг нарин эрдмэн урн армян күүнэс дасч авсмн. Эмэлин бүүргиг цутхад, сармтаанар, сарм уганаарчн кедг бээсмн. Хазаринь — жуув[үүх]ар², омрувч, худргинь цаһан мөнгэр кедг. Чөдр болн маля бас кедг бээсмн. Сармта, цаһан мөнгн дөрөтэ, хойр бүүргтэ эвтэкин мөрнэ эмэлин тускар Баинхараев Г. М. зэнгчин тодрханар келж өгсиг номтнр магнитофонд бичж авсмн.

Кесг зун жилин туршарт мөрн адусн нүүдг хальмг улсин хамгин шулун көлгн бээсмн. Кеңү цагт эзндэн нөкд болдг, шалтгта улст тусан күргдг мөрн хальмг амн урн үгин зөөрт магтж келгднэ. Залу күн мөрн адусн хойриг дегц магтж, залу күүнэ болн мөрнэ зан—бээр дүнцүлж келдг бээсмн. Мөриг хальмг улс мөрн-эрднүү гиж нерэддэд, хээртэ иньг, нөкдч, хамгин ухата, нольшг, итклтэ ахрусл гиж таалдг бээсмн.

² Жуува — малын арсар кесн эд-таавр.

Олзлгдсан материалмуд / Materials

НАРК — Хальмг номин төвин сан. Ф. 16. Оп. 1. Оп. 2. [Khal'mg nomin tövin say] [Archive of Kalmyk Scientific Center of RAS]. F. 16. Ser. 1, 2.]

Олзлгдсан дэгтримүд / Sources

Алтн чеежтэ 2010 — Алтн чеежтэ келмрч Боктан Шаня (Хранитель мудрости народной Шаня Боктаев) / сост.. вступ. ст., прилож. Б. Б. Манджиевой. Элиста: КИГИ РАН, 2010. Серия «Өвкнрин зөөр» («Сокровища предков»). На калм. яз. 172 с. [*Altn cheejtä kelmrch Boktan Shanya* [Shanya Boktaev: a guardian of folk wisdom]. B. B. Mandzhieva (comp., foreword, etc.). Elista: Kalmyk Humanities Research Inst. of RAS, 2010. Ser. ‘Treasures of Ancestors’. 172 p. (In Kalm.)]

Герлтсн сувсн 2014 — Герлтсн сувсн (Б. М. Санджиеван бичүлж авсн амн үгин көрнгэс). Сияющая жемчужина (Фольклорные материалы, собранные Б. М. Санджиевой). Собиратель Б. М. Санджиева Записи 1972–1974 гг. / вступ. ст., сост., предисл., подг. текстов и прилож. И. М. Болдыревой. Элиста: КИГИ РАН, 2014. Серия «Өвкнрин зөөр» («Сокровища предков»). На калм. яз. 230 с. [*Gerltsn suvsn* (B. M. Sandzhievan bichülj avsn amn ügin körngäs) [The Shining Pearl (folklore materials collected by B. M. Sandzhieva)]. Recordings of 1972–1974. I. M. Boldyreva (prep., foreword, etc.). Elista: Kalm. Hum. Res. Inst. of RAS, 2014. Ser. ‘Treasures of Ancestors’. 230 p. (In Kalm.)]

Эрнжэнэ 1980 — Эрнжэнэ К. Цецн булг. Элст: Хальмг дэгтр гарнач, 1980. 192 х. [*Ernjänä K. Tsetsn bulg* [The Spring of Wisdom]. Elista: Kalm. Book Publ., 1980. 192 p. (In Kalm.)]

Олзлгдсан литературур / References

Биткеев 1977 — Биткеев Н. Ц. Калмыцкие сказки Санджи Бутаева // Фольклор народов РСФСР. Межвузовский научный сборник. Уфа: изд-во Башкир. госун-та, 1977. С. 43–49. [Bitkeev N. Ts. Kalmyk fairy tales recorded from Sandzhi Butaev. *Fol'klor narodov RSFSR*. Coll. papers. Ufa: Bashkir State Univ., 1977. Pp. 43–49. (In Rus.)]

Болдырева 2014 — Болдырева И. М. Хальмг улсин юрлнна тускар. Элиста: КИГИ РАН, 2014. С. 91–95. [*Boldyreva I. M. Khal'mg ulsin yorlyna tuskar* [Revisiting superstitious beliefs of the Kalmyks]. Elista: Kalm. Hum. Res. Inst. of RAS, 2014. Pp. 91–95. (In Kalm.)]

Борджанова 2007 — Борджанова Т. Г. Обрядовая поэзия калмыков: система жанров, поэтика. Элиста: Калм. кн. изд-во, 2007. 590 с. [*Bordzhanova T. G. Obryadovaya poeziya kalmykov: sistema zhanrov, poetika* [Kalmyk ceremonial poetry: system of genres, poetics]. Elista: Kalm. Book Publ., 2007. 590 p. (In Rus. and Kalm.)]

- Горяева, Болдырева 2017 — Горяева Б. Б., Болдырева И. М. «Яс кемәлһн» / ‘сказывание по кости’ в устной традиции калмыков 1960–1970-х гг. Студент. Аспирант. Исследователь. 2017. № 1 (19). С. 79–87. [Goryaeva B. B., Boldyрева И. М. «*Yas keməlhn*» / ‘*skazyvanie po kosti*’ v *ustnoy traditsii kalmykov 1960–1970-kh gg.* [The Kalmyk oral tradition of 1960–1970s: sheep shoulder bone divinations]. *Student. Aspirant. Issledovatel’*. 2017. No. 1 (19). Pp. 79–87. (In Rus.)]
- Кичиков 1992 — Кичиков А. Ш. Героический эпос «Джангар». Сравнительно-типологическое исследование памятника. М.: Вост. лит., 1992. 320 с. [Kichikov A. Sh. *Geroicheskiy epos «Dzhangar»*. *Sravnitel’no-tipologicheskoe issledovanie pamyatnika* [The heroic epic of *Jangar*: a comparative and typological study]. Moscow: Vost. Lit., 1992. 320 p. (In Rus.)]
- Краль 2007 — Краль Карл. Мыслящие животные. СПб.: Начало, 2007. 262 с. [Krall K. *Myslyaschie zhivotnye* [Thinking animals]. St. Petersburg: Nachalo, 2007. 262 p. (In Rus.)]
- Овалов 2008 — Овалов Э. Б. Сюжетно-стилевые традиции в эпосе «Джангар». Элиста: ЗАО «НПП «Джангар», 2008. 302 с. [Ovalov E. B. *Syuzhetno-stilevye traditsii v epose «Dzhangar»* [The *Jangar* Epic: plot and stylistic traditions]. Elista: Dzhangar, 2008. 302 p. (In Rus.)]
- Манджиева 2015 — Манджиева Б. Б. Конь героя в калмыцкой богатырской сказке и в героическом эпосе «Джангар» [электронный ресурс] // Современные проблемы науки и образования. 2015. № 1–1. URL: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=18302> (дата обращения: 20.06.2018). [Mandzhieva B. B. The hero’s war-horse in Kalmyk tales and the epic of *Jangar*. *Sovremennye problemy nauki i obrazovaniya*. 2015. No. 1–1. An Internet resource: see hyperlink above (accessed: 20 June 2018). (In Rus.)]
- Надбитова 2012 — Надбитова И. С. Образ коня в калмыцких пословицах и поговорках // Участие народов России в Отечественной войне 1812 г.: мат-лы Всерос. науч. конф. (г. Элиста, 11–14 сентября 2012 г.). Элиста: КИГИ РАН, 2012. С. 283–287. [Nadbitova I. S. The image of the horse in Kalmyk sayings and proverbs. *Uchastie narodov Rossii v Otechestvennoy voynе 1812 g. Conf. poc.* (Elista, 11–14 September 2012). Elista: Kalm. Hum. Res. Inst. of RAS, 2012. Pp. 283–287. (In Rus.)]
- Пропп 1986 — Пропп В. Я. Исторические корни волшебной сказки. М.: изд-во Ленинград. ун-та, 1986. 336 с. [Propp V. Ya. *Istoricheskie korni volshебnoy skazki* [Historical roots of the magic fairy tale]. Moscow: Leningrad State Univ., 1986. 336 p. (In Rus.)]